

Sol içi şiddet yazısını on yıl önce Şubat-Mart 2011'de yazmıştım. Bu yazı iki yıl sonra Sol İçi Şiddet ve Nebil Rahuma Olayı kitabında diğer yazarların yazılarıyla birlikte yayınlandı. Çok kötü bir baskıydı. Yazıyı daha sonra internette de yayınladım.

Bu uzun yazının genişletilmesi gerekiyor...

Yazdıklarımın tümünü yeniden okudum, yazılanlar çerçevesinde kalınarak ancak küçük eklemeler yapılabilir ama iki konunun eksik olduğu dikkatimi çekti.

Birincisi; sol içi şiddetle örgüt ilişkisidir ve bu bağlamda örgüt anlayışı, teorisidir. Sol içi şiddeti uygulayanlar bunu kişisel olarak yapmıyorlar. Şiddet mağduruna kişisel kinleri de bulunabilir ama bu şiddeti örgüt adına uyguluyorlar. Ya da şiddet önceden alınan karar gereğince değil, kendiliğinden geliyor ve ardından örgüt de bunu savunuyor.

Sol içi şiddetin tek olmasa bile önemli nedenlerinden birisi örgütü korumaktır. Örgüt kendisinden ayrılanları veya ayrı düşünenleri veya eleştirenleri tehdit eder, şiddet uygular. O örgütten ayrılamazsınız, eleştiremezsiniz...

Konunun yazıya geniş olarak eklenmesi gerekiyor.

Bu bağlamda yeri gelmişken örgüt teorisinde son otuz yıldır yaşanan değişiklik dünya pratiğinden örnekler verilerek işlenebilir.

İkinci önemli eksik, yazıda bulunmakla birlikte yetersiz işlenmiş olan dinin rolüdür.

Sosyalist hareketin büyük bölümü kendisini ateist olarak tanımlamakla birlikte dinin –Alevilik ve Sünnilik- etkisi altındadır. Bu etkiyi “devrimci şehit” söylemiyle ya da cenazelerin dini törenle kalkmasına indirgememek gerekir. Bunlar da bulunmakla birlikte sosyalist harekette değişik konulardaki büyük bağnazlıkta dinin önemli etkisi vardır.

Dinin kurallarını eleştiremezsiniz, değiştiremezsiniz, böyle oldukları için böyle kabullenmek zorundasınızdır.

Keza sosyalist hareketin dinlerin büyük isimleri gibi ululaştırdıkları insanlar vardır. Bunların kerametinden sual olunmaz.

Eleştirilemeyecek bu kişilere şöyle veya böyle karşı çıkan kişiler için de “katli vaciptir” hükmüne varılması zor değildir.

Sol içi şiddet konusunda şimdiye kadar açıklanan belirleyici temel aynıdır:

Şiddet toplumundan şiddetten uzak sol çıkamaz.

Bu nedenle sol içi şiddet, bu toplum radikal olarak değiştirilemediği sürece var olacaktır. Karşımızdaki sorun bu şiddetin sola yansımalarının nasıl azaltılabileceğidir.

Bunun daha iyi açıklanabilmesi için örgüt teorisi ve dinin sosyalist hareket üzerindeki etkileri konularının da analize eklenmesi gerekir.

